

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3183/2023. (IV. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.21.071/2022/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt terjesztett az Alkotmánybíróság elé a Kúria Pfv.I.21.071/2022/3. számú végzése ellen, annak alaptörvény-ellenessége megállapítását és megsemmisítését kérve. Az indítványozó álláspontja szerint a végzés ellentétes az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével.
- [2] 1.1. Az ügy előzményei szerint adásvételi előszerződés jött létre egy társasház mint eladó és az indítványozó mint vevő között. A felek kötelezettséget vállaltak arra, hogy 2019. augusztus 31. napjáig végleges adásvételi szerződést kötnek egymással, és az adásvételi szerződésben szereplő vételárért az indítványozó megvásárolja a társasház padlásterét tetőtéri lakások kialakítása céljából. Az előszerződés alapján nem került sor a végleges adásvételi szerződés megkötésére.
- [3] Az indítványozó vevő, perbeli felperes a keresetében az előszerződés alapján a végleges adásvételi szerződés létrehozását kérte a bíróságtól. Előadta keresetlevelében, hogy az előszerződés megkötése után szükség volt a padlástér albetétesítésére abból a célból, hogy az önálló helyrajzi számon szerepeljen az ingatlan-nyilvántartásban. Ezt követően, mivel az albetétnek a társasház lakói, tulajdonosai váltak a tulajdonosává, velük kellett volna megkötni a végleges adásvételi szerződést. Az alperesek azonban ettől elzárkóztak. Az alperesek közül többen a kereset elutasítását kérték. Érvelésük szerint az előszerződésben a társasház még eladóként szerepelt, azonban a padlástérnek az albetétesítése után az külön tulajdonú épületrész lett, az alperesek közös tulajdonába került. Az előszerződés alapján azonban csak az előszerződést megkötő személyek között van lehetőség létrehozni a végleges adásvételi szerződést, az előszerződés és a végleges szerződés alanyainak azonosnak kell lenniük. Mivel a társasház és az alperesek egymástól eltérő jogalanyok, nincs mód az alperesek és az indítványozó között létrehozni a végleges adásvételi szerződést.
- [4] Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. A jogerős ítélet ellen az indítványozó terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyhez felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is csatolt. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 408. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak vagy jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben. Annak elbírálása során, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta-e helyben, azt kell vizsgálni, hogy a keresettel érvényesített jog és az érdemi védekezés által körülhatárolt jogvita érdemi eldöntése szempontjából jelentős kérdésekben megegyezett-e az eljáró bíróságok álláspontja. Mindkét bíróság döntése azon alapult, hogy előszerződés alapján a bíróság csak az azt megkötő felek között hozhatja létre a szerződést. A jogvita lényegét illetően tehát az eljáró bíróságok jogi álláspontja megegyezik. Az érvényesített jog szempontjából – vagyis, hogy a bíróság létrehozhatja-e a peres felek között a szerződést – nincs jelentősége annak, hogy a társasház megköthette-e az előszerződést. Mindezekre tekintettel a Kúria értékelése szerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indokolásra utalással hagyta helyben, így a jelen ügyre alkalmazandó a Pp. 408. § (2) bekezdése. A Kúria végzése szerint az indítványozó kérelme nem felel meg a Pp. 410. § (2) bekezdés *b*) és *c*) pontjában foglaltaknak, ezért azt a Kúria visszautasította a Pp. 410. § (4) bekezdése alapján.

- [5] 1.2. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, és az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszában előadta, hogy álláspontja szerint az ítéletek és a Kúria végzése ellentétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésével.
- [6] Az indítványozó szerint a jogorvoslati szabályok szűkítő értékelésével a Kúria tisztességes eljáráshoz való és jogorvoslati jogát is alaptörvény-ellenesen sértette meg, kiüresítve a felülvizsgálat intézményét.
- [7] A Kúria indokolása – a panasszal érintett I. és II. fokú bíróság ítéleteinek indokolásai közötti lényeges különbségekre és az eltérő jogalapra tekintettel – nem volt koherens az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés által oltalmazott tisztességes eljáráshoz való joggal szembeni elvárásokkal, amely az indokolás kötelezettségét is magában foglalja. Ezen indokolási kötelezettséggel szemben alapvető elvárás a tényállásszerűség, valóságosság és okszerűség követelményének teljesítése is, amely követelményeknek a Kúria végzése nem felelt meg, és a panasszal érintett eljárásban az indítványozó tisztességes eljáráshoz való joga sem érvényesülhetett. Alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés, hogy a Kúria a felülvizsgálati eljárás mint jogorvoslati eljárás vonatkozásában figyelmen kívül hagyta a 2/2017. (XI. 13.) számú PK véleményt, valamint a rendkívüli jogorvoslat előterjesztésére vonatkozó eljárásjogi szabályokat, amely mulasztásaival a Kúria ellehetlenítette a jogorvoslati jog gyakorlását.
- [8] Az indítványozó alapvető alapjogi kérdésként hivatkozott az engedélyezésköteles felülvizsgálati eljárások alá nem tartozó ügyben az engedélyezési kérelem egyes hiányaira alapított kúriai visszautasító végzésre, mint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslatihoz való jog megalapozatlan korlátozására. A nem engedélyköteles eljárásban a Kúria által támasztott többletkövetelmények ellehetlenítették jogorvoslati jog gyakorlását, továbbá a jogerős ítélet megalapozatlanságából eredő és mind a mai napig fennálló jogsérelmek reparációját.
- [9] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [10] Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panaszt indítványozó határidőben nyújtotta be. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét és az indítványozó jogosultságát megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdés], a támadott bírói döntést, a Kúria Pfv.I.21.071/2022/3. számú végzését, továbbá kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, valamint jogosultsága és érintettsége egyértelmű, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő alkotmányjogi panaszát.
- [11] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállásukat az Alkotmánybíróság külön-külön vizsgálja [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]].
- [12] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének állított sérelmével kapcsolatban az Alkotmánybíróság felhívja a figyelmet arra a következetes gyakorlatára, hogy az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára [3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11]]. Az Alkotmánybíróság ugyancsak hangsúlyozza, hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárásjogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]]. Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó valójában egyet nem értését fejezi ki a Kúria döntésével, annak érvelésével, indokolásával, jogalkalmazásával kapcsolatban. Önmagában az a körülmény, hogy az indítványozó nem ért egyet a bíróság döntésével és annak indokolásával, nem elégséges érv a támadott döntés alaptörvény-ellenességének alátámasztására [3364/2017. (XII. 22.) AB végzés]. Az alkotmányjogi panaszban felhívott érvek alapján a tisztességes bírósági eljáráshoz és a jogorvoslatihoz való jog megsértésének kételye nem merül fel.
- [13] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.

- [14] 4. A fentiek alapján az alkotmányjogi panasz nem felel meg részben az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében, részben az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2023. március 28.

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/162/2023.

